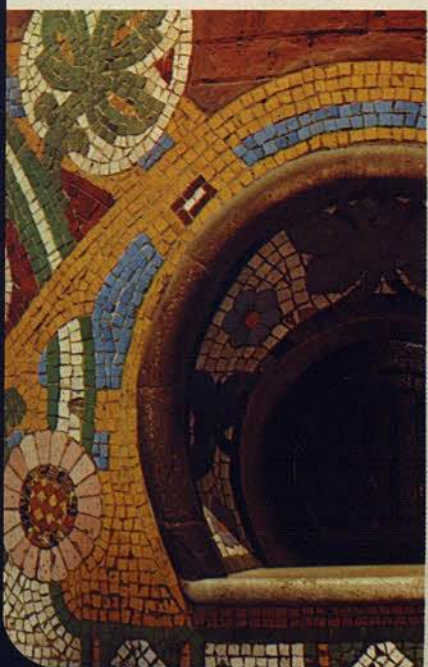




Guia Musical 1977-78 10



Un Martini invita a vivir





EDITORIAL

EL TEATRE LIRIC CATALA

L'afortunada reposició al Liceu d'«El giravolt de maig», la suggestiva òpera de cambra d'Eduard Toldrà amb llibret de Josep Carner, ha posat sobre la taula la qüestió del teatre líric català del qual començarem per dir que (amb l'excepció de l'obra anomenada) pràcticament no existeix.

En dir *pràcticament* vull significar que si, potser, els nostres compositors tenen en el seu inventari algunes òperes o unes altres creacions en què es vinculin música i acció, és de creure que romanen mudes i tancades en algun calaix; o, dit en paraules més planeres, que no han merescut l'honor —i el compromís— de la representació. Per tant, des del punt de vista del públic, de l'espectador, no existeixen.

Arran de les representacions de l'afortunada troballa lírica sorgida del binomi Toldrà-Carner (que coincideixen amb el cinquantenari de la seva estrena) crec que cal considerar la possibilitat de re-estructurar amb certa coherència l'especialitat artística contemplada; i parlo de re-estructurar perquè, segons que sembla, la creació d'«El giravolt de maig» es deu a una llunyana iniciativa d'estructurar i fomentar la composició de partitures destinades a l'escena. El panorama pretèrit no és molt brillant, però potser valdria la pena d'exhumar obres com «La Fatuchiera» de Cuyàs, alguna òpera de Pedrell, de Morera, de Pahissa, de Manén, d'Albéniz («Merlín») o de Granados («Maria del Carmen») que —amb les rares i distanciades reposicions d'«Una cosa rara» de Martín i Soler, o de «La Merope» de Terradellas— ens informarien del que ha estat l'òpera entre nosaltres,

amb possibilitat de recuperar (com es diu ara) part del nostre patrimoni en aquest sentit.

Pel que fa a la panoràmica actual, tenim encara vives a la memòria les representacions de «Vinatea» de Matilde Salvador; però als darrers anys l'accés a l'escenari d'òperes dels nostres compositors ha estat limitadíssima. De Josep Soler es donà en versió de concert «Edip i locasta» de la qual s'anuncià la integració a la cartellera liceística; però el projecte no es consumà. Sé que Montsalvatge té una òpera en tres actes, «Babel», que d'acord amb el seu títol és parlada —vull dir cantada— en set idiomes (català, castellà, anglès, francès, portuguès, italià i alemany), la qual no ha vist tampoc la llum de la bateria. Mestres-Quadreny, amb text de Joan Brossa, compongué fa uns anys «El ganxo», que no ha conegut pas millor sort. No pretenc passar llista de tantes obres que resten tancades a l'expectativa d'un quimèric interès per la seva representació i que una nova política educativa podria rescatar d'aquesta forçada i inútil tenebra, però sí és veritat que estem quasi orfes d'expressió musical en la branca lírica, no és menys cert que no cal esperar que el compositor esmerci temps i treball en la creació d'una difícil obra que a tot estirar tindrà com a destí el de ser citada en diccionaris i enciclopèdies.

Cal pensar en estímuls, en ajudes i —allò que és més important— en les representacions. El miracle d'«El giravolt» pot ser repetible.

MANUEL VALLS

DIMECRES MUSICALS DE RADIO NACIONAL

PROGRAMA DEL MES DE FEBRER

Dimecres 1, a les 20 h.

ORGUE I TROMPETA

ADALBERTO MARTINEZ SOLAESA, orgue

JUAN SANCHEZ LUQUE, trompeta

Obres de Loeillet, Stanley, Boyce, Vivaldi, Bach, Purcell

Dimecres 8, a les 20 h.

ELS CLARINETS

GRUP DE CLARINETS DEL L.I.M.

Obres de Bernaola, Homs, Jeney, Barce, Villa Rojo

Dimecres 15, a les 20 h.

EL SEXTET

SOLISTES D'STUTTGART

Obres de Schönberg, Brahms

Dimecres 22, a les 20 h.

LA PERCUSSIÓ

GRUPO DE PERCUSION DE MADRID

JOSE LUIS TEMES, director

Obres de Soler, Mestres-Quadreny, de Pablo...

Comentaris: Oriol Martorell

Col·labora: Forum Musical

Transmissió directa pel II programa (FM)

ENTRADA LLIURE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA



EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

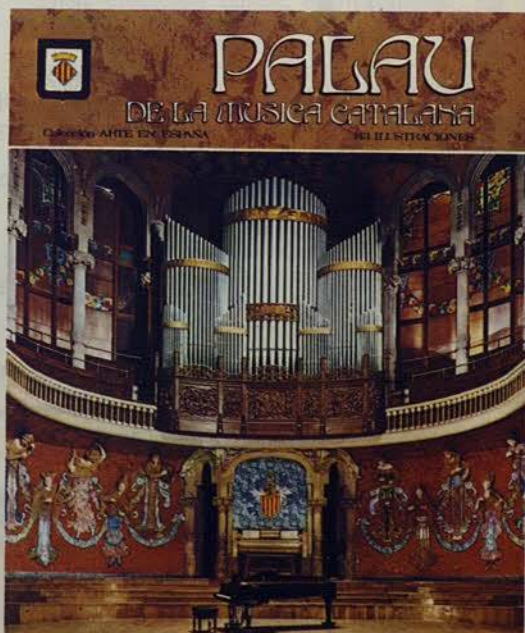
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.





JA SOU SOCI DE L'ORFEO CATALA ?

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telèfon 301 1104
Barcelona-3

congrés de cultura catalana

congrés [pé-er-són] 1 / Reunió o assemblea de persones cridades a discutir sobre algun afer. 2 esp Reunió d'estudiosos, tècnics, professionals, etc., per tractar diversos temes i qüestions de l'assumpte. ... 2 Assemblea o parlament.

cultura / f 1 / Contre de la terra. 2 esp Contre dels coneixements i facultats de l'home. 3 Conjunt de les ciències literàries, històriques, científiques i qualssevol altra mena que hom pot considerar fruit d'estudi i lectures, de viatges, d'excursions, etc. Quan es tracta d'una cultura especialitzada hom parla també de cultura general. 2 ANTROP CULT Conjunt de les formes de vida (materials i espirituals) d'un poble, d'una societat o de l'humanitat. Sovint hom ha entès cultura com a sinònim, però cal destacar-ne la diferenciació. ...

català-ana / f 1 / Idioma llatí o pertanyent a la llengua catalana. 2 esp Pertanyent a la llengua catalana. 3 m i f Habitant de Catalunya. 4 m i f Habitant del poble de llengua catalana. 5 m i f Habitant dels Països Catalans. Fins al segle XIX aquest gentilici tingué una connotació de la del conom Catalunya i fins al segle XX constituí el nom dels regnes de Mallorca, Menorca i Ciutadella.

El dia 27 de novembre de 1977 tingué lloc al Palau de Congressos de Montjuïc la clausura del Congrés de Cultura Catalana, amb la proclamació del «Manifest de la Cultura Catalana».

Al llarg de dos anys de tens esforç col·lectiu, més de 3.500 persones —en un o altre grau— han participat en la definició, debat i redacció dels treballs dels 25 àmbits de què consta el Congrés.

Els temes que integraren l'àmbit de Música i la resposta numèrica obtinguda en forma de ponències i comunicacions foren els següents: Música i societat (2); La composició (6); L'interpret (2); La nova cançó (2); La difusió (2); La pedagogia (8); Institucions (5); Musicografia (10).

En base a les comunicacions rebudes, l'àmbit de Música celebrà unes «Jornades de Treball» (Fundació Miró, 12 i 13 de març de 1977) i una Assemblea (Montserrat, 19 de maig de 1977) en la qual fou debatut l'avantprojecte de resolució l'aprovació del qual tingué lloc en les jornades finals de l'àmbit (Maó, 9 i 10 de juliol de 1977).

El *resum* de cadascun dels temes és el següent: *Música i societat*: terreny presidit en els darrers anys per tota una sèrie de canvis sociològics i tècnics (nous mitjans de difusió i comunicació, electrònica, etc.) que obliga a un replantejament del fet musical —bé cultural i no factor alienant— i de la seva inserció en la societat. *La composició* és precària per manca de suport (econòmic, moral, etc.) i de possibilitats d'interpretació ulterior; cal potenciar-la des de tots els punts de vista possibles, amb atenció especial als nous corrents. *L'interpret* no gaudeix de ve-

ritables i eficients centres de formació i capacitació, té mancança de facilitats i d'incentius en les seves primeres etapes professionals, i no disposa d'un estatut laboral normalitzat. *La nova cançó* —expressió als Països Catalans d'un fenomen mundial però amb característiques i resonàncies sociològiques pròpies: recuperació idiomàtica, denúncia político-social, etc.— cal que davant de les noves circumstàncies es reformuli els seus objectius i escales de valors. *Difusió musical*: mal efectuada durant el franquisme, car la música fou considerada més com una ornamentació espectacular que no pas com un element substancial d'una cultura; problemes concernents les manifestacions públiques (iniciativa privada, cert elitisme, etc.), els mitjans de comunicació de masses (mediatitzats i manipulats ideològicament i comercial), les edicions musicals i discogràfiques (manca de política catalana, interessos econòmics, etc.), i la difusió del patrimoni del passat i del present (instruments, bibliografia, etc.). *Pedagogia musical*: mal enfocada en tots sentits, cal que sigui revisada i reestructurada molt a fons, tant en el camp de l'ensenyament de la música pròpiament dit com en el de la música en l'ensenyament general, base imprescindible d'una formació i sensibilització autèntiques. Els conservatoris són mal atesos i sovint empren mètodes depassats; la iniciativa privada ha creat centres substitutius a tots nivells i que, malgrat algunes excepcions, responen a criteris encertats i actuals. Detallats projectes de planificació i programació; plans de realització a curt i llarg termini. *Institucions*: en situació extremadament conflictiva ja que llur enorme i heterogènia riquesa a nivell privat (sense cap suport oficial) cal que trobi unes

vies que potenciïn i coordinin els esforços abnegats i aïllats, que en clarifiquin i —en molts casos— n'actualitzin l'orientació i les activitats, i que no permetin que es malmeti tota una llarga sèrie d'iniciatives de sòlid i gran arrelament al país. *Musicografia*: de prestigiosa tradició (història, musicologia, crítica, etc.) i en situació alarmanant en l'actualitat per manca de recursos que, si no troben solució urgent, farà que es perdin definitivament valuosos testimonis documentals del nostre passat o que no tinguin la precisa difusió nacional i internacional.

Atesos tots aquests extrems, les *propostes* fetes per l'àmbit de Música (amb caràcter urgent i immediat) són: Potenciar l'ensenyament de la música en els termes formulats en el detallat capítol de les resolucions; Controlar i orientar la difusió musical: ràdio, concerts, enregistraments, televisió, etc.; Qualificar i emparar l'estatut del compositor i de l'interpret; Fomentar i difondre els estudis musicològics; Emparar la música «pop» en el seu aspecte de desvetlladora d'una consciència social i política; Crear orquestres i conjunts instrumentals i vocals com elements de comunicació i de difusió cultural; Crear editors oficials (partitures i enregistraments) i confeccionar i publicar urgentment el «Vocabulari musical català».

La síntesi global de tots els treballs de l'àmbit de Música queda plasmat en el *Manifest* aprovat a les sessions finals de Maó en els termes següents:

«La Música constitueix una importantíssima manifestació cultural que en les seves múltiples projeccions (creació, interpretació, di-

fusió, investigació, pedagogia, etc.) s'insereix i participa d'una manera constant i persistent en la societat actual.

La manca d'autèntica atenció oficial per a la música, en fomentar la proliferació massiva dels seus sub-productes, ha contribuït a una progressiva degradació de la sensibilitat col·lectiva. Només, en tot cas, s'ha programat l'activitat musical com a instrument propagandístic i de prestigi extern d'un règim que n'ha manipulat els valors pedagògics i formatius.

Davant d'aquesta situació de fet

CREIEM

- Que la música és un bé de cultura que s'ha d'integrar al patrimoni espiritual del poble.
- Que cal reestructurar les línies d'actuació sobre bases pedagògiques actuals i de reconeguda eficàcia.
- Que cal desvetllar nou interès per la música a través de tots els mitjans de comunicació.

VOLEM

- La nostra pròpia política musical.
- La promoció i potenciació de l'ensenyament musical a tots els nivells.
- El ple domini i la gestió musical de la Ràdio i TV pròpies.

REIVINDIQUEM

- L'Autonomia, com a condició indispensable per a ordenar i establir de bell nou el nostre propi fet musical.»

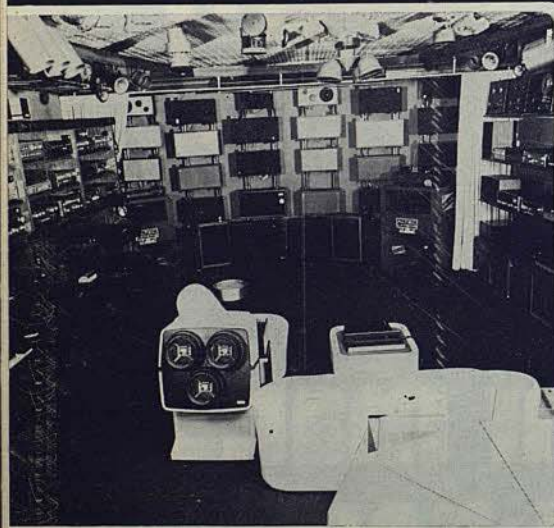


**Només hi manca
el seu nom.**



BANCA CATALANA

Departament de Targetes de Crèdit.



PIANOS. En J. L. ALBERDI encontrará los últimos modelos y las más famosas marcas: BECHSTEIN, YAMAHA, OTTO-BACH, KEMBLE, LUDWIG-MEISTER, GUNTHER, ZIMMERMANN, BRØDR. JØRGENSEN

ORGANOS. En J. L. ALBERDI, la más grande variedad de órganos de las principales marcas: LOWREY, HAMMOND, ELKA, JEN.

ALTA FIDELIDAD - T.V. COLOR - SONIDO INDUSTRIAL - LUZ ESPECTACULAR.

J. L. ALBERDI dispone de las más modernas salas de demostración, atendidas por técnicos especializados.

J. L. ALBERDI, un nombre que suena a música.

J. L. ALBERDI, una tradición en música, que desde su fundación en 1.880 se ha preocupado siempre en ofrecer a los profesionales y aficionados los mejores productos a nivel nacional e internacional.

Venga a vernos, J. L. ALBERDI es, sobre todo, un equipo de expertos profesionales que está a su servicio.

En J.L. ALBERDI encontrará todo lo necesario para hacer y escuchar buena música.

JL Alberdi

BARCELONA

Príncipe de Asturias, 8 bis- Tels. 228 98 45 - 227 09

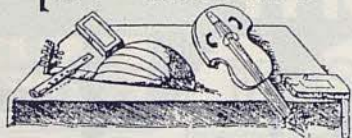
MADRID

Galileo, 26 - 30 - Tels. 448 85 64 - 448 86 64

TARRASA

San Pedro, 12 - Tel. 788 83 58

pro musica



XX TEMPORADA MUSICAL
PROXIMS CONCERTS

Dilluns, 13 de febrer, a les 21 h.

Dimarts, 14 de febrer, a les 21 h.

ORQUESTRA DE CAMBRA ACADEMIA DE BUDAPEST

ALBERT SIMON, director

ZOLTAN KOCSIS, piano

ANDRAS SCHIFF, piano

Integral dels concerts per a 1 i 2 pianos de J. S. BACH

Dijous, 16 de febrer, a les 21 h.

ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA

GEORGE MALCOM, clavicèmbal i director

JOSE LUIS GARCIA ASENSIO, violí

Obres de CORELLI, J. S. BACH, HAYDN, SCHUBERT, HASLSTEAD, HAENDEL

Divendres, 17 de febrer, a les 21 h.

ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA

JOSE LUIS GARCIA ASENSIO, director i concertino

MURRAY PERAHIA, piano

Obres de MOZART, HAYDN, LENNOX BERKELEY

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

YOGHOURT DANONE

Lo natural de cada día



Alimentos frescos y naturales



MÚSICA 78

ANNECY. — El «Centre Musical International d'Anney» ha organitzat per als dies 1 al 18 d'abril de 1978 una nova edició de les «Pâques Musicales» en el transcurs de la qual tindrà lloc la celebració —a més de concerts i sessions de música de cambra— de diversos cursets especialitzats. Són de destacar, entre els principals, els següents: guitarra (Oscar Caceres), violí i música de cambra (Joseph Calvet), flauta (Fernand Caratgé), viola (Marie-Thérèse Chailley), saxofon (Daniel Deffayet), violoncel (Frédéric Lodéon), arpa (Annie Challan), piano (Eliane Richopin), anàlisi (Olivier Greif). Per a més informació, els interessats poden dirigir-se a «Secrétariat du C.M.I.A., 10, rue J. J. Rousseau, 74000 Annecy, France».

LLORET. — L'entitat «Amics de la Sardana» convoca el X Concurs Musical «Sardanes a Lloret» dotat amb els següents premis: a) primer: trofeu Petxina i 30.000 ptes.; segon: placa Petxina i 15.000 ptes.; premi especial Joventut: placa Petxina i 10.000 ptes.; premi extraordinari «Alba de prima»: medalla de plata i 25.000 ptes. Les bases principals del certamen són les següents: 1) Els dos primers premis citats s'atorgaran a les sardanes que, a criteri del jurat, reuneixin millors valors musicals i d'instrumentació, escrites per a cobla d'onze instruments. 2) Al premi especial «Joventut» poden concórrer els compositors d'edat inferior a 30 anys. 3) El tiratge mínim de les sardanes serà de 20 compassos «curts» i de 51 de «llargs»; el màxim, de 49 compassos «curts» i de 95 de «llargs». 4) Les partitures hauran d'ésser escrites per mà de copista i caldrà que hi figuri una re-

ducció per a piano. 5) Les composicions optants al concurs s'enviaran acompanyades d'un sobre tancat, amb el lema respectiu escrit a màquina; a dins, hi figurarà el nom, cognom i adreça del concursant. 6) El premi extraordinari «Alba de prima» s'adjudicarà a la sardana que a criteri del jurat glossi millor un tema musical popular de Lloret d'entre els tres proposats pels organitzadors i que seran facilitats a qui els sol·liciti. 7) Les composicions hauran de ser enviades per correu certificat a «Amics de la Sardana», Josep Galceran, 15, Lloret de Mar. L'admissió d'originals finalitzarà el dia 10 de febrer de 1978. 8) La comissió organitzadora editarà les partitures de les sardanes premiadess i les repartirà a les cobles.

ESZTERGOM. — Del 20 de juliol al 2 d'agost tindrà lloc una nova edició del tradicional curs d'estiu sobre pedagogia musical. El d'aquest any tractarà sobre el tema «El desenrotllament de l'aptitud infantil per a la lectura i l'escriptura musical i el desenrotllament de l'oïda» segons el mètode Kodaly. El curs serà dirigit per Elizabeth Szönyi, professora de l'Acadèmia de Música. El programa lectiu (solfeig, exercicis escolars de cant, exercicis corals, música popular, anàlisi de formes, etc.) tindrà un complement indispensable amb els exercicis pràctics amb grups d'alumnes i participants i serà completat, encara, amb la projecció de films, concerts, visites a museus, etc. La inscripció s'efectuarà seguint un rigorós ordre de recepció de sol·licituds i es clourà el dia 31 de maig. Informacions completes: 2500 Esztergom, Béke tér, 16, Hongria».



DISCO-NOTICIA

VICENÇ RODRIGUEZ. — El compositor valencià Vicenç Rodríguez (1685-1760) fou un dels primers a utilitzar en la seva època la paraula i la forma «sonata». N'escriví unes trenta per a clave, recopilades en un quadern del 1744, escrites d'acord amb els canons corrents al segle XVIII a Espanya, habituals en compositors com Domenico Scarlatti i el pare Soler. Aquestes obres han estat estudiades pel professor Josep Climent. Fruit d'aquesta tasca investigadora és el disc que inclou set sonates interpretades pel pianista valencià Perfecte García Chornet. Es una empresa molt valuosa, un intent plenament aconseguit, de recuperar uns valors musicals, dissortadament inconeguts. La interpretació, d'altra banda, és de gran nivell. (Fonogram FM 68-633.)

ANDRÉS SEGOVIA. — El nom del guitarrista Andrés Segovia té un relleu internacional. La difusió de la guitarra clàssica cal atribuir-li en un grau molt crescut, degut a la seva autoritat i als anys esmerçats en aquesta infatigable obra. No cal dir que la seva discografia —que ha contribuït poderosament a una difusió semblant— és extensíssima. Ara mateix, MCA RECORDS, segell que edita FONOGRAM ha reeditat diversos títols, segurament amb un intent molt lloable d'una continuada divulgació. Entre ells, cal remarcar unes interpretacions —sempre modeliques— de Francesc Tàrraga, Ferran Sor, Villa-Lobos, i adaptacions d'obres de Duarte, Bach, Haendel, Albéniz, Granados... sense oblidar el «Concierto del Sur», de Ponce i la «Fantasia para un gentilhombre», de Joaquín Rodrigo, obres dirigides per Enrique Jordà. Pràcticament tots aquests enregistraments es presenten al públic sense una sola nota ni comentari que ajudi a la comprensió de la música de referència. No és, ni de bon tros, el sistema ideal.

MUSICA RUSSA. — En aquesta mateixa línia divulgadora una edició EMI (amb motiu de la commemoració del centenari del so gravat) presenta una breu antologia de la música russa, emmarcada en els tres grans noms de Borodin (Danses del Príncep Igor), Rimsky-Korsakov (Caprici espanyol, op. 34, i Obertura festiva per a la Pasqua Russa, op. 36) i Moussorgsky (Una nit a la muntanya pelada —si és acceptada aquesta traducció literal— segons l'orquestració de Rimsky-Korsakov). Les versions, de gran aparatositat, han estat fetes per l'Orquestra de París, sota la direcció de Gennady Rozhdestvensky. (EMI 10 C 063-02317.)

OBRES CORALS DE BEETHOVEN. — Un Beethoven quasi inconegut és presentat en un disc (CBS) dirigit per l'americà Michael Tilson-Thomas, amb l'Orquestra Simfònica de Londres i l'Ambrosian Opera Chorus. Es tracta de les darreres composicions corals de l'autor: Música incidental del Rei Esteve, op. 117. Cançó elegíaca, op. 118. Opferlied, op. 121. Bundeslied, op. 122. Mar serena i viatge pròsper, op. 112. Obres difícils, plenes de temàtica humana, interpretades rarament. El disc, doncs, té un interès indubtable.

DEBUSSY/RAVEL. — El Quartet Julliard inclou en un disc molt remarcable dues obres importants de l'impressionisme francès, a través de l'òptica i sensibilitat d'aquest quartet típicament americà. Es tracta del Quartet en sol menor, op. 10, de Debussy i del Quartet en fa major, de Ravel. La primera obra, conjuntament al «Preludi a la migdiada d'un faune», fou el principi del nou estil harmònic del compositor. De Ravel hi és inclòs el seu únic quartet per a corda. És interessant de notar-hi la influència de l'obra precursora de Debussy, escrita nou anys abans (CBS).



el centre musical de barcelona

pianos

BECHSTEIN, PLEYEL, SCHIMMEL, GAVEAU, PETROF, KAWAI...
Lloguer amb opció a compra.

orgues HAMMOND

Tota la gamma completa: SOUNDER, DOLPHIN, 1 2 3, AURORA, GRANDEE.

instruments i

sistemes musicals

Clavicèmbals, espinetes, guitarres, arpes, etc.

alta fidelitat

Els millors equips. MARANTZ, VIETA,
BOWERS & WILKINS, GRAETZ, SHURE,
THORENS, TANDBERG, JVC, NIVICO...

auditori

Sala de concerts
per a recitals de piano, orgue, etc.
Totalment gratuïts.

Informació: NOVOMUSICA. 228 52 94.

mètodes d'ensenyament

Sistema Orff. HAMMOND-Estudi. Cabines insonoritzades per a l'estudi de piano. Partitures a tots els nivells musicals. Classes d'orgue o de piano tots els dies, amb professorat especialitzat.

SERVEI TÈCNIC PERMANENT

FACILITATS DE FINANCIACIÓ EN TOTS ELS INSTRUMENTS

També a: BADALONA, Cl. León, 41 - GRANOLLERS
Cl. Alfonso IV, 36 - RIPOLL, Pza. Tomás Reguer, 2 -
VIC, Cl. San Fidel, 7.

NOVO MUSICA

Maestro Nicolau, 21
228 52 94 / 217 41 64
BARCELONA-6



LO CONSEGUIMOS

**Superar al 127... Con otro 127,
por supuesto.**

SEAT PRADES

BARCELONA

BOLIVIA, 99
TEL. 246 04 07

CALVET, 6
TEL. 228 81 51

BERLIN, 15
TEL. 250 83 05

CERDEÑA, 261
TEL. 207 25 02

MATARO - GRANOLLERS - BADALONA



DISCOS

CHOPIN: Els Preludis / Murray Perahia, piano / CBS S 76422.

El piano de Chopin! La discografia ha divulgat moltes de les obres pianístiques de Chopin que, anys enrera, eren peces obligades de qualsevol recital públic o de tota manifestació social dins l'ambient familiar. Això, evidentment, desvirtuà en gran part, degut a interpretacions superficials o funestes, l'esperit mateix que dona vida a una obra tan meravellosa. Darrerament, però, hom ha observat un determinat retorn a la recerca pura i essencial del pianisme chopinià, qüestió gens fàcil, d'altra banda.

Anys enrera el nom de Rubinstein o de Horowitz aproximaren els oients al món seductor del compositor polonès fins a descobrir-ne el seu veritable missatge. Els grans noms, després, d'un Benedetti Michelangeli o de Claudio Arrau han prosseguit la tasca, continuada actualment pels «grans» de la generació actual: Pollini, Argerich, Eschenbach, Barenboim... Tots han estat seduïts en el retrobament d'aquest piano romàntic de Chopin. I les versions, contrastades i divergents àdhuc, han conferit un clima ideal per al coneixement i comprensió d'una obra d'aparent facilitat, però plena d'esculls.

També el jove pianista Murray Perahia s'ha endinsat en aquesta aventura per a donar-nos unes versions molt dignes i coherents de la integral dels Preludis. Es a dir, els vint-i-quatre que componen l'opus 28, a més del Preludi en do sostingut menor, op. 45 i el Preludi en la bemoll major, opus pòstuma, que fou descobert l'any 1918, a Ginebra. Una interpretació captivadora per a una obra fascinant.

W. A. MOZART: Missa brevis en fa major, K. 192. Missa brevis en do major, K. 259 / Celestina Casapietra, soprano. Annelies Burmeister, contralt. Peter Schreier, tenor. Hermann Christian Polster, baix. Cors i Orquestra Simfònica de la Ràdio Leipzig. Dir.: Herbert Kegel / PHILIPS 65 00 867.

No és possible d'oblidar, cosa massa freqüent, l'expertesa insospitada i el domini absolut de la música religiosa o per a ús litúrgic que Mozart posà en evidència dins el conjunt de la seva vastíssima producció. Obres evidentment d'encàrrec i basades en unes estructures prefabricades, tradicionals, els motlles de les quals no era possible de rebutjar. El cas de les múltiples Misses escrites per a diverses ocasions a Salzburg, són prova de la subjecció del compositor als canons preestablerts, però també de la total llibertat i genialitat en el tractament musical. Una prova palpable la constitueix l'exemple d'aquestes dues misses «brevis» incloses al disc que comentem. La primera d'elles (K. 192) fou escrita l'any 1774 i ha estat conceputa com la culminació de les misses de joventut. La composició aplega tres característiques fonamentals: una petita orquestra de corda únicament, la gran unitat temàtica dels moviments individuals i el relleu que adquireix l'escriptura contrapuntística. La segona d'aquestes misses (K. 259) fou escrita, dos anys després (desembre 1776) a Salzburg. Es la més curta de les misses mozartianes i és coneguda també amb el sobrenom de «Missa per a solo d'orgue», degut a la intervenció solista d'aquest instrument al Benedictus.

La interpretació dels solistes i dels conjunts de la Ràdio de Leipzig, sota la direcció de Herbert Kegel, és del tot adequada a l'esperit d'unes obres, que excel·leixen per la seva espontaneïtat i encant. — A. S.



GUIA DE CONCERTS

DATA	LOCAL	CONCERT
GENER		
28, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Myriam Fried, violí. Dir.: Mario Rossi. Cimarosa, Brahms, Schumann.
21.30 h.	Liceu	«Un ballo in maschera» de Verdi.
29, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició del concert del dia 28.)
17.30 h.	Liceu	«Carmen» de Bizet (i dia 31).
18 h.	Palau	Juventut Percussionista Barcelona. Patufets-Timbalers de l'Orfeo Laudate. Coral Betlem. Solistes. Dir.: Angel Colomer del Romero.
30, dilluns 20.30 h.	Fundació Miró	Grup Instrumental Català. Barce, Coria, Cruz de Castro, C. Halffter, Marco, de Pablo.
31, dimarts 20 h.	Institut Francès	Heinrich Schiff, violoncel. Sunna Abram, piano. Beethoven, Mendelssohn, Martinu, Fauré, Debussy. (Institut Francès - RTVE.)
20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue.
FEBRER		
1, dimecres 20 h.	Palau	Adalberto Martínez, orgue. Juan Sánchez, trompeta. Purcell, Boyce, Loeillet, Stanley, Vivaldi. (Dimecres R. N.)
2, dijous 20 h.	Novomúsica	Quartet d'acordions Sonola.
21.30 h.	Liceu	«Un rapte en el serrall» de Mozart (i dies 5 i 7).
4, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Eulàlia Solé, piano. Dir.: Maris Yansons. Prokofiev, Mendelssohn, Berlioz.
21 h.	Liceu	«Tristany i Isolda» de Wagner (i dies 9 i 12).
5, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició del concert del dia 4.)
6, dilluns 21 h.	Palau	Oliver Jackson «Real Jazz Express». (Indústria Fonogràfica Espanyola.)
7, dimarts 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue.
8, dimecres 20 h.	Palau	Grup de Clarinets del LIM. Bernaola, Homs, Jeney, Barce, Villa Rojo. (Dimecres R. N.)
9, dijous 20 h.	Novomúsica	Lidia Caballé, Berta Vidal, guitarra. Cabezón, Vivaldi, Bach, Telemann, Sor, Falla, Tarragó...

TEMPORADA 1977-78 - 28 gener 1978 - Núm. 10 - Edició de 5.000 exemplars.

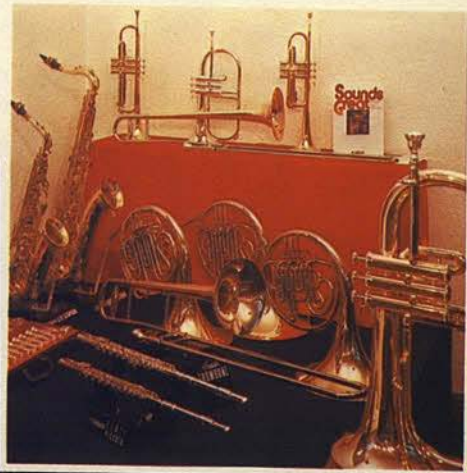
Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magneto-fòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T.2114273 · Barna. 6
división organos



Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10 ·
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA ¹⁸⁹² PIANOS

La Llave de Oro



Construeix a tots
els indrets de Barcelona

i li ofereix el pis
de màxima qualitat,
que s'ajusti al seu pressupost.

La Llave de Oro

Més de 30 anys d'experiència en la construcció de pisos

P. Manuel Girona, 62 • Tel. 204 30 54 • BARCELONA·17
